

конната артилерия ношувала задъ превала и на самия превалъ.

На 2-й юлия сутринъта Гурко оставилъ бивуака си и къмъ 10 часа сутринъта той са приближилъ къмъ Хаинитѣ. Тукъ съвсѣмъ неожиданно той застигналъ около 300 души аскеръ-анадолци. Най-напредъ Турцитѣ сж опитали да са опржтъ, но видѣли, че нѣма да го бжде и ударили на бѣгъ къмъ Сливень. Подирѣ имъ потирили ги Базацитѣ. По този начинъ, сутринъта на 2-й юлия Хаинкюйска проходъ билъ вече въ русски ржцѣ, а генералъ Гурко, като дигналъ авангарда си напредъ, спрѣлъ са въ *Хаинитѣ*, дѣто почакалъ да са събере всичкия му отрядъ. Земањето на Хаинитѣ или Хаинкюю сторило на Русситѣ единъ човѣкъ убитъ и петима ранени.

Преминаванъето първи пжтъ презъ Балкана имало своитѣ трудности и мжчноти. До Паровци пжтя билъ съвършено удобенъ; по всичко това пространство има само двѣ стръмни мѣста и по тѣхъ съ помощта на биволи могли да са искарать даже деветъ фунтови орждия. Но отъ колибитѣ Паровци са подкачатъ по-голѣми и по мжчно надвивани прегради. Тукъ са почеева ржта на главния превалъ, ржтъ много неудобенъ. Голѣма сила и мжка трѣбало додѣ са искарать на горѣ топоветѣ; два конни топа са откъснжли, паднжли съ конѣтѣ въ урвата, но за добра честь сполучили да ги извадятъ. Слазянъето отъ ржта и отиванъето къмъ южното устие били още по-тежки. Конѣтѣ едвамъ мѣвняли топоветѣ; колкото за ковчезитѣ съ разни гюллета, снаряди, патрони и пр. — потрѣбали свърхъ — естественни усилия додѣ ги превезжтъ. Трѣба да са каже, че и това движение е било възможно само благодарение на предварителнитѣ работи на авангарда. Генералъ-майоръ Раухъ, подъ ржководството на когото са поправяли пжтищата, показалъ въ това отношение голѣми заслуги.